

[Erik Eriksen.]

imod, vi maa være imod hele denne Tanke og den Tendens, der ligger bag ved den. Vi har nu faaet ved Lov en Filmcentral, ved Lov har vi centraliseret og institueret al Vareomsætning her i Landet gennem en særlig Central, og der er ingen som helst Grund til at føre denne Tanke over paa Beskæftigelsesområdet. Den Arbejdsløshed, som den ene Institution skaber, er den anden ikke i Stand til at afskaffe, uanset Titelen i øvrigt, og derfor maa denne Lov efter vor Opfattelse administreres paa ganske den samme Maade som andre Love, nemlig af det Ministerium, den sorterer under.

Fra vor Side ser vi, som allerede sagt, heller ingen Grund til at oprette de to Udvalg, Beskæftigelsesudvalget og Ungdomsudvalget. Ministeriet har jo sit Arbejdsudvalg, og derfor anser vi de to nye Udvalg for i bedste Fald at være overflødige. Vi synes, at hvis der er noget, vi ikke trænger til her i Landet, saa er det flere Udvalg og raadgivende Instanser. Vi er næsten ved at drukne i den Slags Udvalg, Kommissioner og Nævn, eller hvad man nu kalder det; og helt se bort fra, at en videre Udvikling rummer noget af en Fare for Folkestyrets Anseelse, kan vi nu heller ikke; det kan meget let faa Udseende af, og vel ogsaa med Rette, at dette stadig voksende Tal af Institutioner ikke i tilstrækkelig Grad giver Mulighed for den Offentlighedens Kontrol og Indseende, som er Forudsætning for alt parlamentarisk Styre.

Af alle disse Grunde er det, at vi stiller Forslag om at skære Beskæftigelsescentralen og de to Udvalg bort og nøjes med Socialministeriets Arbejdsudvalg, jfr. Arbejdsløshedslovens § 31, Stk. 3. Det er disse Forhold, som de 12 af den lange Række af vore Ændringsforslag gaar ud paa.

Vort Ændringsforslag under Nr. 2 vedrørende Nødhjælpsarbejder gaar ud paa, at forhøje Arbejdsløshedsfondens Tilskud til Arbejdsløn til 50 pCt. som Minimum, idet dette Tilskud dog skal kunne forhøjes til 70 pCt. En saadan Ændring er ikke blot ønskelig, af Hensyn til Kommunernes økonomiske Stilling, men den vil ogsaa aabne større Mulighed for at faa Arbejder igangsat.

Og vender vi os saa til Afsnittet om Beskæftigelsesforanstaltninger, saa stiller vi under Nr. 6 til § 4 et Forslag om, at den Bestemmelse, der siger, at kun langvarigt arbejdsløse kan komme i Betragtning, skal udgaa. Vi synes, denne Bestemmelse er for rigoristisk, og stiller derfor Forslag om, at den ændres derhen, at det *fortrinsvis* bliver

langvarigt arbejdsløse, der kan komme i Betragtning. Denne Ændring gør det muligt i enkelte Tilfælde at tage visse Hensyn, og det kan efter vor Opfattelse kun være af det gode.

Med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne vedrørende disse Foranstaltninger stiller vi under Nr. 9 et Ændringsforslag om, at denne Fordeling skal være den samme, som vi har foreslaaet gennem vore Ændringsforslag til § 2.

Jeg gaar saa over til Afsnittet vedrørende Ungdomsforanstaltninger. Jeg vil gerne sige her, at paa dette Omraade har Ministeren jo saa øjensynligt haft den heldigste Haand, og der er i dette Afsnit af Forslaget afgjorte Forbedringer i Forhold til den Lovgivning, vi hidtil har haft paa dette Omraade. Dette, at der kan eller skal lukkes af for Understøttelse, hvis det nægtes at deltage i en af de iværksatte Foranstaltninger, er en Forbedring, som ogsaa vi fra vor Side vil anerkende. Vi hilser ogsaa med Tilfredshed, at Ministeren har bebudet Udsættelse af Arbejderne paa de Tider af Aaret, hvor Landbruget i særlig Grad har Brug for øget Arbejdskraft, f. Eks. i Høsttiden og i Roesæsonen. Men saa vil jeg gerne tilføje, at efter dette skulde det jo ikke synes utænkeligt, naar den højtærede Minister i øvrigt selv er inde paa saadanne Betragtninger, at vi kunde naa frem til det, som vi fra Venstres Side har stillet Forslag om, og som jeg henviste til ved Forslagets første Behandling, nemlig at naar der inden for et Arbejdsomraade er konstateret Mangel paa Arbejdskraft, saa skal Socialministeren over for de ugifte Personer, som er i Stand til at udføre det paagældende Arbejde, lukke af for Understøttelsen, og der maa heller ikke udbetales Kommunehjælp til disse Folk. Foreløbig — det er jeg ganske klar over — er al Forhandling om disse Forhold afvist, men det glædede mig, som sagt, at Ministeren dog er inde paa Tanker, der har Berøring med det, som vi fra vor Side har fremført.

Til § 8, Stk. 2, stiller vi under Nr. 20 et Ændringsforslag gaaende ud paa, at Bestemmelsen om, at Deltagerne i en saadan Ungdomsforanstaltning højest kan deltage i 12 Maanedes, skal udgaa. Vi maa regne med, at de Mennesker, som skal deltage i disse Foranstaltninger, i alle Tilfælde vil være højest forskellige — hvad der er nok til at hjælpe den ene, kan være alt for lidt til den anden —, og derfor er det vor Opfattelse, at Rammerne om disse Foranstaltninger ikke maa være saa snævre, at de